

ginta. Servi sui sanctitatem adhuc vivētis, et exinde post mortem, miraculis Deus testatam voluit; præsertim, cum horreum, frumento pauperibus distributo, penitus vacuum, repente plenum inventum est: et cum ad ejus sepulcrum puer mortuus revixit. Quibus aliis que non paucis fulgentem signis, Alexander septimus Pontifex maximus Sanctorum numero ascripsit, atque ejus memoriam quarto decimo Kalendas Octobris celebrari mandavit.

℞. Iste est. [78]

In ij. Nocturno, Homilia. Lectio sancti Evangelii de Communi. [81]
Pro SS. Mauritio et sociis Martyribus.

Lectio ij.

QUM Maximianus imperator, ducto in Galliam exercitu, in finibus Sedunorum sacrificii causa constitisset, Thebæorum legio, ne se impiorum sacrorum societate contaminaret, a reliquis copiis discessit. Quare imperator misit ad eos milites, qui suo nomine nuntiarent, ut si salvi esse vel-

lent, in castra ad sacrificia redirent. Qui se christiana religione impediri responderunt. Quorum responsum ille indignissime ferens, majori iracundia, quam antea, exarsit. Itaque immissa parte exercitus in Thebæos, decimum quemque eorum primum occidi jussit: quod martyrium sua sponte, maximeque hortatore Mauritio, ferre maluerunt, quam imperata facere nefarii imperatoris: ac deinde reliquos omnes, constantissime Christum prædicantes, decimo Kalendas Octobris ab universo exercitu trucidari imperat.

Te Deum laudamus. 19.
In Laud. ad Bened. Aña. Eleemosynas illius enarrabit omnis Ecclesia Sanctorum.

Deinde fit Commemor. SS. Martyrum, Aña. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt: nolite timere: multis passeribus meliores estis vos.

℞. Exsultabunt.

In ij. Vesp. ad Magnif. Aña. Dispēsit. ut in primis. 452. ℞. Justum.

Et fit Commem. sequentis.

DIE XXIII. SEPTEMBRIS.

S. Lini

Papæ et Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Comm. unius Mart. [29] præter seq.

Aña. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram.

℞. Glória et honore.

Oratio.

DEus, qui nos beati Lini Martyris tui atque Pontificis annua solemnitate lætificas: concede propitius, ut cujus natalitia colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum nostrum.

Et fit Comm. S. Theclæ Virg. et Mart. Aña. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus præparavit in æternum.

℞. Spécie tua.

Oratio.

DA quæsumus omnipotens Deus: ut qui beatæ Theclæ Virginis et Martyris tuæ natalitia colimus, et annua solemnitate lætemur, et tantæ fidei proficiamus exemplo. Per Dominum nostrum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quatuor Temporibus, Lectiones. A Miléto, de Communi. [32] Lectio ix. de Homilia Feriæ et ejus Commem. in Laudibus.

In II. Nocturno.

Lectio ij.

Linus Pontifex, Volaterris in Etruria natus, primus post

Petrum gubernavit Ecclesiam. Cujus tanta fides et sanctitas fuit, ut non solum dæmones eijceret, sed etiam mortuos revocaret ad vitam. Scripsit res gestas beati Petri, et ea maxime, quæ ab illo acta sunt contra Simonem magum. Sancivit, ne qua mulier, nisi velato capite in ecclesiam introiret. Huic Pontifici caput amputatum est ob constantiam christianæ fidei, jussu Saturnini impii et ingratisissimi consularis, cujus filiam a dæmonum vexatione liberaverat. Sepultus est in Vaticano prope sepulcrum principis Apostolorum, nono Kalendas Octobris. Seddit annos undecim, menses duos, dies viginti tres: creatis bis mense Decembri Episcopis quindecim, Presbyteris decem et octo.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem aetérnam. **V.** Descendít- que cum illo in fóveam: et in vínculis non derelí- quit eum. — Et dedit.

De Expositióne sancti Am- brósii Episcopi in Psal- mum centésimum déci- mum octávum.

Lectia h. **Serm. xxj.**

Príncipes persecúti sunt me gratis: et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injúste persecutiónum torménta sustíneat: qui nihil rapúerit, nullum violéntus opprés- serit, nullius sánguinem fúderit, nullius torum pu- táverit esse violándum: qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sus- tinére cogátur supplicia: qui loquátur juste, et non audiátur: qui loquátur plena salútis, et impugnétur: ut possit dicere, Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutióne pati- tur, qui impugnátur sine crimine: impugnátur ut nóxius, cum sit in tali con- fessióne laudábilis: impu-

gnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum pietas vir- tútum ómnium funda- méntum sit.

R. Desidérium animæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórurn ejus non fraudásti eum. **V.** Quóniam prævenísti eum in benedictiõibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiõso. — Et vo- luntáte.

Lectia h.

Vere frustra impugna- tur, qui apud ímpios et infidos impietátis arcés- situr, cum fidei sit magí- ster. Verum qui gratis impugnátur, fortis debet esse et constans. Quómodo ergo subtéxuit: Et a verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis est, timóris atque formidinis. Sed est étiam infirmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum. Timéte Dóminum omnes sancti ejus: et, Beátus vir, qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus? Quia in man- dátis ejus cupit nimis.

R. Stola. [37]

In ij. Nocturno, Homilia. Si considerémus. de Com- muni. [39]

Pro S. Thecla Virg. et Mart.

Lectia ix.

Hecla virgo, ex illú- stribus paréntibus Icónii nata, a Paulo Apóstolo fidei præcéptis institúta, miris sanctórum Patrum láudibus celebrá- tur. Quæ décimum octá- vum annum agens, Tha- miride sponso relícto, cum eam paréntes, quod Chri- stiána esset, accusássent: in ardéntem rogam, qui, nisi Christo renuntiáret, ei parátus erat, prius signo crucis armáta seipsam in- jécit. Sed igne plúvia, quæ repente exórta est, exstín- cto, Antiochiam venit: ubi feris objécta, et tauris in diversa incitátis alligá- ta, mox conjécta in fos- sam plenam serpéntibus, ex ómnibus Jesu Christi grátia liberátur. Cujus ar- dóre fidei, et vitæ sancti- tate multi ad Christum convérsi sunt. Iterum in pátriam rédiens, in mon- tem sola secéssit: deinde multis virtútibus, et mirá- culis insignis, nonagená- ria migrávit ad Dóminum, ac Seleuciæ sepúlta est.

Te Deum laudámus. 19.
In Laud. pro Commem.
S. Theclæ, Aña. Simile est
regnum cœlórum hómini

negotiátóri quærénti bo- nas margaritas: invénta una pretiõsa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

V. Diffúsa est grátia.

Vesperæ de sequenti.

DIE XXIV. SEPTEMBRIS

**B. Mariæ Virginis
de Mercede.**

Duplex majus.

**Omnia ut in Festis B.M.V.
per Annum [191] præter
sequentia.**

Oratio.

DEus, qui per gloriosis- simam Filii tui Ma- trem ad liberándos Christi fidéles a potestáte paga- nórum nova Ecclésiám tuam prole amplificáre dignátus es: præsta quæsu- mus, ut quam pie venerá- mur tanti óperis institutricem, ejus páriter méritis et intercessiõne a peccá- tis ómnibus, et captivi- tate dæmonis liberémur. Per eúdem Dóminum nostrum.

Commem. præced. Aña.

Qui vult venire post me, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

V. Justus ut palma.

In j. Nocturno, Lectiones.
Ego sapiéntia. de Com-
muni. [197]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

UO tēpore major, feliciorque Hispaniarum pars diro Saracenorum opprimebatur jugo, innumerique fideles sub immāni servitute, máximo cum periculo christiānæ fidei abjurandæ, amittendæque salutis æternæ, infeliciter detinebantur, beatissima cœlorum Regina tot tantisque benigniter occurrens malis, nimiam caritatem suam in iis redimendis ostendit. Nam sancto Petro Nolasco, pietate et opibus florēti, qui sanctis vacans meditationibus jugiter animo recogitabat, qua ratione tot Christianorum ærumnis sub Maurorum captivitate degentium succurri posset, ipsamet beatissima Virgo serena fronte se conspiciendam dedit, et acceptissimum sibi ac unigenito suo Filio fore dixit, si suum in honorem institueretur ordo religiosorum, quibus cura incumberet captivos e Turcarum tyrannide liberandi. Qua cœlesti visione vir Dei recreatus, mirum est, quo caritatis ardore flagrare

cœperit, hoc unum servans in corde suo, ut ipse, ac instituenda ab eo religio maximam illam caritatem sedulo exercerent, ut quisque animam suam poneret pro amicis et proximis suis.

✠. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cyprissus in monte Sion: quasi myrrha electa, * Dedi suavitatem odoris. ✠. Et sicut cinnamomum et balsamum aromatizans. — Dedi.

Lectio v.

EA ipsa nocte eadem beata Virgo sanctissima beato Raymundo de Penafort, et Jacobo Aragōniæ regi apparuit, id ipsum de religiōis instituendis admonens, suadensque, ut opem pro constructione tanti operis ferrent. Petrus autem statim ad Raymundi pedes, qui ipsi erat a sacris confessionibus, advolans, ei rem omnem aperuit, quem etiam cœlitus instructum reperit, ejusque directioni se humillime subjecit. At superveniens Jacobus rex, quam et ipse acceperat a beatissima Virgine revelationem exsequi statuit. Unde collatis inter se con-

siliis, et consentientibus animis in honorem ejusdem Virginis Matris ordinem instituire aggressi sunt, sub invocatione sanctæ Mariæ de Mercēde Redemptionis Captivorum.

✠. Quæ est ista quæ processit sicut sol, et formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam filiae Sion, et beatam dixerunt, et reginæ laudaverunt eam. ✠. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. — Viderunt.

Lectio vj.

DIE igitur decima Augusti anno Domini millesimo ducentesimo decimo octavo, rex idem Jacobus eam institutionem jam pridem ab iisdem sanctis viris conceptam exsequi statuit, sodalibus quarto voto astrictis, manendi in pignus sub paganorum potestate, si pro Christianorum liberatione opus fuerit. Quibus rex ipse arma sua regia in pectore deferre concessit, et a Gregorio nono illud tam præcellētis erga proximum caritatis institutum et religionem confirmari curavit. Sed et ipse Deus per Virginem Matrem incre-

mentum dedit, ut talis institutio celērius ac felicius totum per orbem divulgaretur, sanctisque viris floruerit caritate ac pietate insignibus, qui eleemosynas a Christi fidelibus collectas in pretium redemptionis suorum proximorum expenderent, seque ipsos interdum darent in redemptionem multorum. Ut autem tanti beneficii et institutionis debitæ Deo, et Virgini Matri referantur gratiæ, sedes apostolica hanc peculiarem festivitatem celebrari, et Officium recitari indulset, cum alia fere innumera eidem ordini privilegia pariter contulisset.

✠. Ornata[m]. [201]

In iij. Nocturno, Homilia. Magnæ devotiōnis. ut ibidem. [204]

DIE XXVI. SEPTEMBRIS.
SS. Cypriani et Justinæ
Virginis, Martyrum.

Añā. Istorum est enim regnum cœlorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

✠. Lætāmini in Domino.

Oratio.

Beatórum Mártyrum Cypriáni et Justínæ nos Dómine fóveant continuáta præsidia : quia non désinis propítius intuéri, quos talibus auxiliis concesseris adjuvári. Per Dóminum nostrum.

Lectio ij.

Cypriánus primum magus, póstea Martyr, cum Justínæ christiánam vírginem, quam júvenis quidam ardénter amábat, cantiónibus ac veneficiis ad ejus libidinis assénsu allícere conarétur, dæmonem consúluit, quanam id re cónsequi posset. Cui dæmon respóndit, nullam illi artem processúram advérsus eos, qui vere Christum cólerent. Quo respónso commótus Cypriánus, veheménter dolére cœpit vitæ superióris institútum. Itaque relictis mágicis ártibus, se totum ad Christi Dómini fidem convértit.

Lectio iij.

Quam ob causam una cum vírgine Justína comprehénsus est, et ambo cólaphis flagellisque cæsi sunt : mox in cárcerem conjécti, si forte sen-

téntiam commutárent. Verum inde póstea emissi, cum in christiána religióne constantissimi reperiréntur, in sartáginem plenam fervéntis picis, ádipis, et ceræ, injécti sunt. Demum Nicomedíæ secúri feriúntur. Quorum proyécta córpora, cum sex dies inhumáta jacuissent, noctu quidam nautæ clam ea in navem impósita Romam portavérunt : ac primum in prædio Rufinæ nóbilis féminæ sepúlta sunt : póstea transláta in Urbem, in basilíca Constantiníana cón dita sunt prope baptistérium.

Te Deum. 19.

In Laud. Aña. Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt : nolite timére : multis passéribus meliores estis vos.

℞. Exsultábunt.

DIE XXVII. SEPTEMBR.

**SS. Martyrum
Cosmæ et Damiani
Semiduplex.**

Omnia de Communi plurimorum Martyrum [49] præter sequentia.

Oratio.

Præsta quæsumus omnipotens Deus : ut qui sanctórum Mártyrum

tuórum Cosmæ et Damiani natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum nostrum.

In j. Nocturno, Lectioes de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio ib.

Cosmas et Damianus, fratres Arabes, in Egéa urbe nati, nóbiles médici, imperatóribus Diocletiano et Maximiano, non magis medicínæ sciéntia, quam Christi virtúte, morbis étiam insanabilibus medebántur. Quorum religiónem cum Lysias præfæctus cognovisset, addúci eos ad se jubet : ac de vivéndi institúto, et de fidei professione interrogátos, cum se et Christiános esse, et christiánam fidem esse ad salútem necessariam, libere prædicárent; deos venerári imperat : et si id recusent, minátur cruciátus, et necem acerbíssimam.

℞. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præceptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : * Terra

apparuit árida : et in Mari rubro via sine impediménto. ℞. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. — Terra.

Lectio v.

Verum ut se frustra hæc illis propónere intélligit : Colligáte, inquit, manus et pedes istórum, eósque exquisítis torture supplicíis. Quibus jussa exsequéntibus, nihilóminus Cosmas et Damianus in senténtia persistébant. Quare ut erant vincti, in profúndum mare jaciúntur : unde cum salvi ac solúti essent egressi, mágicis ártibus præfæctus factum assignans, in cárcerem tradit, ac postrídie edúctos, in ardéntem rogam injici jubet : ubi cum ab ipsis flamma refúgeret, várie et crudéliter tortos secúri pércuti vóluit. Itaque in Jesu Christi confessione martyrii palmam accepérunt.

℞. Verbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine. * Ut herédes fierent in domo Dómini. ℞. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplicia. — Ut herédes.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

Serm. xlvij. de Sanctis.

Lectio h̄j.

Quotiescúmque, fratres caríssimi, sanctorum Mártirum solémnia celebrámus, ita, ipsis intercedéntibus, exspectémus a Dómino cónsequi temporália beneficia : ut ipsos Mártires imitádo, accipere mereámur aeterna. Ab ipsis enim sanctorum Mártirum in veritate festivitatum gáudia celebrántur, qui ipsorum Mártirum exémpa sequúntur. Solemnitates enim Mártirum, exhortationes sunt martyriorum : ut imitari non pigeat, quod celebrare deléctat.

℞. Tamquam. [57]

In iij. Nocturno, Homilia. Adverte omnia. de Comuni ij. loco. [67]

℞. viij. Hæc est vera fraternitas. [61]

Vesperæ a Capitulo de sequenti.

DIE XXVIII. SEPTEMBR.

S. Wenceslai

Ducis et Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Comm. unius Martyris [29] præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beatum Wenceslaurum per martyrii palmam a terreno principatu ad cœlestem gloriam transtulisti : ejus precibus nos ab omni adversitate custodi, et ejusdem tribue gaudere consortio. Per Dominum.

Et fit Commem. præced.

Antiphona. Gaudent in cœlis animæ sanctorum, qui Christi vestigia sunt secuti : et quia pro ejus amore sanguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exsultant sine fine.

℞. Exsultabunt.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iij.

Wenceslaus Bohemiae dux, Wratislao patre christiano, Drahomira matre Gentili natus, ab avia Ludmilla, femina sanctissima, pie educatus, omni virtutum genere insignis, summo studio virginitatem per omnem vitam servavit illibatam. Mater per nefariam Ludmillae necem regni administrationem assecuta, impie cum juniore filio Boleslao vivens, concitavit in se procerum

indignationem : quare tyrannici et impii regiminis pertæsi, utriusque excusoso jugo, Wenceslaurum in urbe Pragensi regem salutarunt.

℞. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum : * Et dedit illi claritatem aeternam. ℞. Descenditque cum illo in foveam : et in vinculis non dereliquit eum. — Et dedit.

Lectio v.

Ille regnum pietate magis quam imperio regens, orphanis, viduis, egenis tanta caritate subvenit, ut propriis humeris aliquando ligna indigentibus noctu comportarit, pauperibus humanis frequenter affuerit, captivos liberarit, carceribus detentis nocte intempesta visitarit, pecuniis et consilio saepissime consolatus. Miti animo princeps vehementer dolébat, quempiam, etsi reum, morti adjudicari. Summa religione sacerdotés veneratus, suis manibus triticum serébat, et vinum exprimébat, quibus in Missae sacrificio uterentur; nocte nudis pedibus super nivem et glá-

ciem circuibat ecclesias, sanguinea et terram calefacientia post se relinquens vestigia.

℞. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine, Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. ℞. Quoniam pravenisti eum in benedictionibus dulcedinis : posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. — Et.

Lectio vij.

Angelos habuit sui corporis custodes : cum enim ad singulare certamen adversus Ladislaurum, ducem Curimensem, eo fine accederet, ut suorum salutis prospiceret, visi sunt Angeli arma ministrasse, et dixisse adversario, Ne ferias. Perterritus hostis, venerabundus prociens veniam exoravit. Cum in Germaniam profectus esset, imperator, conspectis duobus Angelis, aurea cruce ad se accedentem ornantibus, e solio prosiliens brachii excépit, regiis insignibus decoravit, eique sancti Viti brachium donavit. Nihilominus impius frater, matre hortante, convivio excéptum et postea in ecclesia orantem, paratæ sibi mortis

præscium, adhibitis sceleris comitibus, interfecit. Sanguis per parietes aspersionis, adhuc conspicitur : et Deo vindice, matrem inhumanam terra absorbit : interfectores variis modis misere perierunt. *℞. Stola.* [37]

In iij. Nocturno, Homilia.
Quia Dominus ac Redemptor. *de Comm. ij. loco.* [45]
Vesp. de sequenti sine Commem. præcedentis.

DIE XXIX. SEPTEMBRIS.

In Dedicatione
S. Michaelis
Archangeli.
Duplex ij. classis.

IN I. VESPERIS.
Añæ et Capitulum de Laudibus. 470.
Psalmi ut in j. Vesp. de Communi Apostol. [2]

Hymnus.

TE splendor, et virtus Patris,
Te vita, Jesu, cordium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudamus inter Angelos.
Tibi mille densa millium
Ducum corona militat :
Sed explicat victor crucem

Michael salutis signifer.
Dracónis hic dirum caput
In ima pellit tartara,
Ducemque cum rebellibus
Cœlesti ab arce fulminat.
Contra ducem superbæ
Sequamur hunc nos Principem,
Ut detur ex Agni throno
Nobis corona gloriæ.
Patri, simulque Filio,
Tibique sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit jûgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℞. Stetit Angelus juxta aram templi. ℞. Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ad Magnif. Añæ. Dum sacrum mysterium cerneret Joannes, Archangelus Michael tuba cecinit :

Ignosce Domine Deus noster, qui aperis librum, et solvis signacula ejus, alleluia.

Oratio.

DEus, qui miro ordine Angelorum ministeria, hominumque dispensas : concede propitius, ut a quibus tibi ministrantibus in cœlo semper assistitur, ab his in terra vita nostra muniatur. Per Dominum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Archangelorum Dominum, * Venite adoremus.

Ps. Venite. 2.

Hymn. Te splendor. 464.

In I. Nocturno.

Añæ. Concussum est mare, et contrémuit terra, ubi Archangelus Michael descendebat de cœlo.

Psalmi cujuslibet Noct. ut infra die ij. Octobr. 491.

Añæ. Laudemus Dominum, quem laudant Angeli, quem Chérubim et Séraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus proclamant.

Añæ. Ascendit fumes aromatum in conspectu Domini de manu Angeli.

℞. Stetit Angelus juxta aram templi. ℞. Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ex Danièle Propheta.

Lectio j. Cap. vij. c

Spiciebam donec throni positi sunt, et antiquus dierum

sedit : vestimentum ejus candidum quasi nix, et capilli capitis ejus quasi lana munda : thronus ejus flammæ ignis : rotæ ejus ignis accensus. Fluvius igneus, rapidusque egrediebatur a facie ejus. Milia millium ministrabant ei, et decies millies centena milia assistebant ei : judicium sedit, et libri aperti sunt. Aspiciebam propter vocem sermonum grandium, quos cornu illud loquebatur : et vidi quoniam interfecta esset bestia, et periisset corpus ejus, et traditum esset ad comburendum igni.

℞. Factum est silentium in cœlo, dum committeret bellum draco cum Michael Archangelo. Audita est vox millia millium dicentium, Salus, honor, et virtus omnipotenti Deo. ℞. Milia millium ministrabant ei, et decies centena milia assistebant ei. — Audita.*

Lectio ij. Cap. x.

DIE autem vigesima et quarta mensis primæ juxta fluvium ma-

gnum, qui est Tigris. Et levavi oculos meos, et vidi: et ecce vir unus vestitus lineis, et renes ejus accincti auro obrizo: et corpus ejus quasi chrysolithus, et facies ejus velut species fulguris, et oculi ejus ut lampas ardens: et brachia ejus, et quæ deorsum sunt usque ad pedes, quasi species æris candentis: et vox sermonum ejus ut vox multitudinis. Vidi autem ego Daniel solus visionem: porro viri, qui erant mecum, non viderunt: sed terror nimius irruit super eos, et fugerunt in absconditum. Ego autem relictus solus vidi visionem grandem hanc: et non remansit in me fortitudo, sed et species mea immutata est in me, et emarcui, nec habui quidquam virium.

℞. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua: et data sunt ei incensa multa: * Et ascendit fumus aromatum de manu Angeli in conspectu Domini. ℞. In conspectu Angelorum psallam tibi: adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor

nomini tuo Domine. — Et ascendit.

Lectio iij.

ET audivi vocem sermonum ejus: et audiens jacebam consternatus super faciem meam, et vultus meus hærebat terræ. Et ecce manus tetigit me, et erexit me super genua mea, et super articulos manuum mearum. Et dixit ad me: Daniel vir desideriorum, intellige verba, quæ ego loquor ad te, et sta in gradu tuo: nunc enim sum missus ad te. Cumque dixisset mihi sermonem istum, steti tremens. Et ait ad me: Noli metuere Daniel: quia ex die primo, quo posuisti cortuum ad intelligendum ut te affligeres in conspectu Dei tui, exaudita sunt verba tua: et ego veni propter sermones tuos. Princeps autem regni Persarum restitit mihi viginti et uno diebus: et ecce Michael unus de principibus primis venit in adjutorium meum, et ego remansi ibi juxta regem Persarum. Veni autem ut docerem te quæ ventura sunt populo tuo in novissimis diebus, quoniam adhuc visio in dies.

℞. In conspectu Angelorum psallam tibi, et adorabo ad templum sanctum tuum, * Et confitebor nomini tuo Domine. ℞. Super misericordia tua, et veritate tua; quoniam magnificasti super nos nomen sanctum tuum. — Et Gloria Patri. Et.

In II. Nocturno.

Añā. Michael Archangele, * veni in adjutorium populo Dei.

Añā. Michael * præpositus paradisi, quem honorificant Angelorum cives.

Añā. Gloriosus apparuisti * in conspectu Domini, propterea decorem induit te Dominus.

℞. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini. ℞. De manu Angeli. Sermo sancti Gregorii Papæ. Ex Homil. xxxiv. in Evang. ante medium.

Lectio iv.

Ovem Angelorum ordines dicimus, quia videlicet esse testante sacro eloquio scimus: Angelos, Archangelos, Virtutes, Potestates, Principatus, Dominationes, Thronos, Cherubim, atque Seraphim. Esse namque Angelos et Archangelos pene omnes

sacri eloquii pagine testantur: Cherubim vero atque Seraphim sæpe, ut notum est, libri Prophetarum loquuntur. Quatuor quoque ordinum nomina Paulus Apostolus ad Ephesios enumerat, dicens: Supra omnem Principatum, et Potestatem, et Virtutem, et Dominationem. Qui rursus ad Colossenses scribens, ait: Sive Throni, sive Potestates, sive Principatus, sive Dominationes. Dum ergo illis quatuor, quæ ad Ephesios dixit, junguntur Throni, quinque sunt ordines: quibus dum Angeli, et Archangeli, Cherubim, atque Seraphim adjuncta sunt, proculdubio novem esse Angelorum ordines inveniuntur.

℞. Hic est Michael Archangelus, princeps militiæ Angelorum: * Cujus honor præstat beneficia populorum, et oratio perducit ad regna cælorum. ℞. Archangelus Michael præpositus paradisi, quem honorificant Angelorum cives. — Cujus honor.

Lectio v.

Sciendum vero, quod Angelorum vocabulum nomen est officii, non

natúræ. Nam sancti illi cœlestis pátriæ spíritus, semper quidem sunt spíritus, sed semper vocári Angeli nequáquam possunt : quia tunc solum sunt Angeli, cum per eos aliqua nuntiántur. Unde et per Psalmístam dicitur : Qui facit Angelos suos spíritus. Ac si paténer dicat : Qui eos, quos semper habet spíritus, étiam cum volúerit, Angelos facit. Hi autem qui mínima nuntiant, Angeli : qui vero summa annuntiant, Archángeli vocántur. Hinc est enim quod ad Mariám Virginem non quilibet Angelus, sed Gábriel Archángelus mittitur. Ad hoc quippe ministérium, summum Angelum venire dignum fúerat, qui summum omnium nuntiábat. Qui idcirco étiam privátis nominibus censéntur, ut signétur per vocábula, étiam in operatione quid valeant. Michael namque, Quis ut Deus? Gábriel autem, Fortitúdo Dei : Ráphael vero dicitur Medicína Dei.

R. Venit Michael Archángelus cum multitudine Angelórum, cui tradidit Deus ánimas sanctó-

rum, * Ut perdúcat eas in paradísimum exsultationis. **V.** Emitte Dómine Spíritum sanctum tuum de cœlis, spíritum sapiéntiæ et intelléctus. — Ut.

Lectio vij.

ET quóties miræ virtútis áliquid ágitur, Michael mitti perhibétur : ut ex ipso actu et nómine detur intélligi, quia nullus potest fácere, quod fácere prævalet Deus. Unde et ille antiquus hostis, qui Deo esse per supérbiam similis concupívit, dicens : In cœlum conscéndam, super astra cœli exaltábo sólium meum, similis ero Altíssimo : dum in fine mundi in sua virtúte relinquétur extrémó supplicio periméndus, cum Michaéle Archángelo præliáturus esse perhibétur, sicut per Joánnem dicitur : Factum est prælium cum Michaéle Archángelo. Ad Mariám quoque Gábriel mittitur, qui Dei Fortitúdo nominátur. Illum quippe nuntiáre veniébat, qui ad debellándas aéreas potestátes húmilis apparére dignátus est. Ráphael quoque interpretátur, ut diximus, Medicína Dei : quia videlicet dum Tobíæ óculos

quasi per offíciúm curatiónis tétigit, cæcitatís ejus ténebras tersit.

R. In témpore illo consúrget Michael, qui stat pro fíliis vestris : * Et veniet tempus, quale non fuit, ex quo gentes esse cœperunt, usque ad illud.

V. In témpore illo salvábitur pópulus tuus omnis, qui invéntus fúerit scriptus in libro vitæ. — Et veniet. Glória Patri. Et veniet.

In III. Nocturno.

Añ. Angelus Archángelus Michael, * Dei nuntius pro animábus justis, allelúia, allelúia.

Añ. Data sunt ei * incénsa multa, ut adoléretea ante altáre áureum, quod est ante óculos Dómini.

Añ. Multa magnália * de Michaéle Archángelo, qui fortis in prælio fecit victóriam.

V. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. **R.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Lectio sancti Evangéllii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xvij.

IN illo témpore : Accesserunt discípuli ad Jesum, dicétes : Quis, putas,

major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 3. Comm. in cap. xvij. Matthæi.

QUOST inventum statérem, post tribúta réddita, quid sibi

vult Apostolórum repentina interrogatio, Quis, putas, major est in regno cœlórum? Quia viderant pro Petro et Dómino idem tribútum rédditum, ex æqualitáte prætii arbitrátí sunt Petrum ómnibus Apóstolis esse prælátum, qui in redditióne tribúti Dómino fúerat comparátus : ideo interrogant, quis major sit in regno cœlórum. Vidénsque Jesus cogitationes eórum, et causas errorís intélligens, vult desidérium glóriæ, humilitátis contentiône sanáre.

R. In conspéctu géntium nolíte timére : vos enim in córdibus vestris adoráte et timéte Dóminum : * Angelus enim ejus vobiscum est. **V.** Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. — Angelus enim.

Bened. Quorum festum cólimus.